

dolino in ves tamošnji konjerejski okoliš velike koristi in važnosti. Na Slovenskem nam to najbolje spričujejo glasovite dirke na Ovenu pri Ljutomeru, o katerih je uže večkrat poročal „Slov. Gospodar“. G. plem. Haupt v Strausseneggu pa bodi uže zanaprov ovse dočen hvaležnosti Savinjskih konjerejev, kajti njemu se imajo za ovo dobroto v prvej vrsti zahvaliti.

Iz Krapja. (Nesreče.) Vsled suše se je Mura jako skrčila. Vkljub temu je v kratkem času pouzročila cel koš nesreč. Njeni valovi so namreč zadušili nekega Prekmurca in dva vprežena konja, nekemu kmetu iz Grlave so se v njej potopili konji z vozom, neka ženska je kopajoč se našla v vodi svojo smrt. Mlini treh posestnikov so že na dno „posedali“ vsled plitvosti. Dne 17. jul. po poldne smo dotične mline spravljali za kakih 600 stopinj više. Bilo nas je pri tem opravilu 92 mož. Nevarnost bila je tem večja, ker smo morali hoditi po vodi črez kolena globokeje. Ko smo en mlin privlekli do pol pota, nam bistra voda prevzame nekega dosluženega vojaka. Pravijo, da se je preveč zanašal na svojo vojaško spretnost na vodi, pa zavoljo tega ni bil dovolj pazen. Po smrtno nevarnem prizadevanji ga čez nekaj minut potegnejo iz vode, ali žali Bog, — mrtvega! — Suho zemljo nam je koncem julija namočil že željno pričakovani dež. Dne 22. jul. se je sicer zdelo, da bo nas obiskala toča; vendar hvala Bogu, da je omenjeni „kmetov strah“ izostal. Samo silni vihar si je zapustil spomin, ker je na pašniku bil velik jegunjed izkorenin, mnogo drugega drevja pa polomil. — Veseli nas da naša mlatilnica ima dosti opravka. Naželi smo namreč lepega žita; le po nekterih prostorih so do tretjine pokončale grde miši. — Nekde se je prikazala steklina. To je uzrok, da po dosedanji določbi morajo psi biti priklenjeni v dobi 3 mesecev.

Iz Šoštanja. Pred kakimi 14. dnevi prinesla je blažena „Cillier-Zeitung“ neki „Eingesendet“ iz Šoštanja s podpisom „mehrere Bürger“, v katerem ti dvomljivi „burgarji“ predsednika okrožne sodnije v Celji, g. Heinricheja zagovarjajo, ker mu je „Slov. Narod“ nekoliko resnic povedal. A sedaj nastane vprašanje, kdo so ti „mehrere Bürger“. No, nihče drugi, kakor tukajšnji svečar in ki misli,

. in se mu je ta prilika najugodnejša dozdel, nekoliko odvezati. A nas je osupnila predrznost, s katero je on podpisal „mehrere Bürger“, akopram so nam njegova absolutistična načela dovolj znana. Gosp. svečar, Vi morda niste premislili, kaj ste storili, in poleg tega storite to še v „Cillier-Zeitung“ v časniku, kateri je najstrastnejši sovražnik vsega, kar se zove slovensko. Vi morda niste prevdarili, da svoje sveče prodajate za dragi denar duhovenstvu, katero je

skoz in skoz narodno in katerega narodni čut s takšnim obnašanjem žalite. Bela slovenska Ljubljana Vas je rodila, a črna renegatska pošast proti Vas pogaziti. Ni še prepozno! Popoljšajte se. Vaša tudi v slabih časih dobra obrt Vam je gotovo nekoliko draga. Za denes bodi dovolj. Ako bi se Vam pa potrebno zdelo, o tej stvari še kaj govoriti ali pisati, potem Vam hočemo več povedati. Ali morda pa niste sami pisali omenjeni „Eingesendet“ v „C. Z.“ Morebiti Vam je pomagal mladi

. Pa vsaj za delo ta gospodič nima posebnega veselja, temveč pa za nemško politiko. No, da bi o tej stvari le kaj razumel. — Jaz naj bi imel hlapca, ki bi se za zadeve mojega soseda več zanimal, nego za moje lastne in to v mojo kvar, posvetil bi mu tija kde poper raste. —a.

Iz Krčovin. Dne 23. julija bil je pokopan pri sv. Miklavži mladenič, katerega nam je vzela nemila smrt v najlepših letih. Franjo Trstenjak, eden izmed najizvrstnejših dijakov, ki so kedaj obiskovali varaždinsko gimnazijo, prejemši sv. zakramente umrl je po dolgotrajnej hudej bolezni. Uže kot šestošolca ga je pograbila bolezen na prsih ali takrat se je na srečno izlečil. Izdelavši izvrstnim uspehom gimnazijo šel je, kakor jegov starši brat na Dunaj, kder se je posvetil modroljubnim naukom. Letos še je v prvem tečaju marljivo poslušal predavanja in vedno nčee se sam podučeval druge, da bi s takim načinom blage starše, ki so dali štiri sini študirati, olehkotil. Vsled silneva napora ponovila se je jegova bolezen. Meseca majnika moral je domov. Vkljub vsemu prizadevanju jegovega iskrenega prijatelja, g. dr. A. K., ki ga je zdravil, moral je prerano umreti. Pokojnik bil je nenavadno nadarjen, plemenitega značaja in iskren rodoljub. Domovino zgubila je ž njim izdatno učiteljsko moč. Uže morda na jesen bi se podvrget strogejši skušnji iz jezikslovja. Na njegovej preranej gomili ne plačejo samo pošteni starši, ne plače petero bratov in sestra jedinka, ne plačemo jegovi znanci in prijatelji, ki smo ga zbog njegovih izvrstnih sposobnosti spoštovali, cenili in ljubili, ampak svobodno tudi zaplače mati Slovenija, katerej bi v stan stopivši, kakor jegova starša brata, gotovo posvetil svoje pero. Bodi mu zemljica lahka!

B. Fl.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Veselo je čitati, kako se katoliški verniki zanimajo za svobodo rimskega papeža, zlasti tam, kder pastirujejo pobožni in pogumni pastirje. Zaporedom objavljajo škofje, družbe, časniki katoliški svojo nevoljo o tem, kako

so ravnali Italijani z mrličem Pijem IX. in kako stiskavajo sedanjega sv. očeta. Najnaprej so tukaj zopet Tirolci, njihov Briksenski škof je izdal celo pastirski list v tej zadevi! — Dunajčanom dan je nov nadškof, opat Gangelbauer, judovski listi ga zaklinjajo, naj drži z liberalci! — Nemški liberalci sedaj tuhtajo, s čim bi mogoče bilo iz nova Nemce ščuvati zoper Slované. Zaničevani dr. Herbst hoče baje zopet na konja in tega se liberalci tako veselijo, da so skoraj vsi uže zopet na kolenih pred njim. Storil pa druga ni, kakor da je voljen svojim volilcem poročati o svojem delovanji v državnem zboru! — Bivši liberalni minister poljedelstva, grof Mansfeld, je naglo umrl. Liberalcem je zopet pal močen steber. Umrl je tudi konservativni nemški poslanec Zellberger v gornji Avstriji in sedaj dobijo liberalni kmetje ondi priliko pokaziti, kako močni da so. — Čehi se prijazno bratijo s Poljaci. — Načelnik generalnega štaba, baron Bek, potuje po Gališkem in pregleduje one kraje, ki so v vojaškem oziru znameniti. — Tirolci so enkrat dobili, kar so želeli, konservativnega, katoliškega deželnega glavarja. Prejel je namreč to častno mesto dr. Rapp. — V Goriškem je razpisana volitev za deželni zbor. Od narodnjakov je kandidat priporočen g. notar Ivančič, priden mož. — V Zagrebu je zmagala pri volitvah v mestni zastop vrta narodna neodvisna stranka; vlada je vsled tega začela narodne uradnike preganjati, zlasti magjaronski Jud David, načelnik finančnih uradov na Hrvatskem. — Ogerski minister Szapari je zastran desetakov, ki so s českimi besedami prepisani, zaukazal, da se nimanjo pri javnih blagajnicah sprejemati, če so bistveno oškodovani. Svitli cesar odpotuje te dni v Gostin k nemškemu cesarju, potem v Saleburg, v München, potem pa proti Švicarskemu v Lindavo, da obišče kralja Württemberskega, nadvojvodo Badenskega in kralja Saksonskega. Potem obiščejo prvo krat Predarlško pridno katoliško deželo in nadalje Tirolsko.

Vnanje države. Nemški katoličani pripravljajo se čvrsto na bodoče volitve v državni zbor. Imajo mnogo upanja sijajno prodrati, ker liberalci pri volitvah v deželne zборе povsod propadajo. Sploh pa so Nemci jako nezadovoljni, ker jih vsled liberalnih postav in naprav vedno bolj tare uboštvó; Judi in peščica privržencev se pa bogati. Bismark je dobil po pošti 2 grozivna lista, v katerih mu žuga 13 mož, ki so se zakleli, da ga ubijejo. — Ruski car podal je se v Moskvo, in potem obiskal Nižji-Novgorod. Bil je povsod sijajno sprejet. — Turški sultan se obotavlja turške železnice zvezati s srbskimi in dalje z našimi, ker uboga Angleže, ki hočejo našej kupčiji pot zapreti. — Italijani rogovilijo zoper papeža in moledvajo pomoči pri Bismarku. — Francozi imajo nove volitve v državni zbor. Volilna praska je velika in traja do 21. avgusta. V Afriki se jim slaba godi; vendar je videti, da jim to ni nepovoljno; kajti,

čem huje se uporni Arabci vstavljajo, tem dalje mislijo Francozi imeti pravico grabiti, kar Angleže hudo iznemiruje. Mesto Sfaks so Francozi bombardirali 24 ur iz kanonov na 14 velikih ladijah; potem so poslali vojake na kopno, ki so mesto v naskoku vzeli, palo jih je 1000 mož. Arabski vodja Ali-ben-Khalif je se umaknil in stoji blizu Tunisa. — Angleži se močno bojijo dogodkov v Afriki in iščejo po celem svetu zaveznikov, pa jih ne najdejo. Ti so pravi kramarji, ki hočejo vse izsezati. V Aziji jim pretijo nove nezgode, kajti od njih vpostavljeni vladar bil je od Ejub-Khana grdo tepen, zgubil je vseh 18 od Angležev mu podarjenih kanonov; kmalu bo ulovljen ali iztiran.

Za poduk in kratek čas.

Nesrečni dnevi generala Szaparyja v Bosni.

(Spisal po lastnej skušnji D. Živkov.)

V. Komaj predstraža do Kiseljaka pride, je „freitarja“ eden na hrastu sedeč Turek skoz vrat ustrelil, da je v tistem trenutku dušo izdahnul. Njegovi pajdaši hitro Turka s hrasta spravijo. Ker pa je začelo od spredaj huje pokati, obrnejo se in gredo nazaj poročat, kaj so videli. General hitro pošlje 1 bataljon naprej, kateri pa dobro vtrjenega sovražnika ne more pregnati. Kanonirji obrnejo kanone na cesti in dva šrapnela med Turke spustijo. Po prvem strelu deloma omolknejo, pri drugem pa proti Tuzli pobegnejo, kajti šrapnel, kateri dobro zadene, stori strašen učinek. Čez trideset raztrganih in težko ranjenih Turkov je na mestu obležalo; lahko ranjeni so pobegnoli. Zato so se Turki naših kanonov, ktere so vragove cevi imenovali, neznano bali. Kakor smo poznej izvedeli, bilo je Turkov okolo 600. Ker nas je to dolgo zadržalo, smo dobili povelje utaboriti se. Toda sumili smo, da je več sovražnika v okolici, zato nismo smeli kuriti pa tudi ne kuhati, akoravno smo bili uže dva dni brez jesti. Kedar si je koji hotel fajfo zažgati, zivil se je v plašč.

Dne 9. avgusta smo bili zgodaj na nogah pa smo morali do 8. ure čakati. Med tem smo si čaja skuhal, pa kaj je pet žlic čaja za dva dni lačen želoдец?

Pri Han-Pirkoveci zapazijo naše straže, da je cesta pred Dolnjo-Tuzlo, najbolj pa severno-zahodna stran hriba, vsa polna sovražnikov. General razpostavi vojake na potrebne kraje in preme sovražnika na dveh straneh. O pol desetih se je počelo posamezno streljanje sem ter tje. Naši so najprvle prodrli na desni strani. No, in to je bila krvava pot, nastlana z mrličmi, nmirajočimi in ranjenci, polita s krvjo naših hrabrih pešcev. Sovražniki so bili dobro utrjeni in v streljnih jamah na vznožji brega in po bregu. Naši kanoni jim niso mogli prav pritiskavati, ker je bil most čez Sprečo podrt in se niso mogli nikjer drugod kakor na cesti postaviti, brežnih kanonov pa divizija